

طبقه کارگر و برگزاری اول ماه مه در ایران

گرفته بود، عواقب اجتماعات و تظاهرات کارگری را غیر قابل پیش بینی می ساخت. تظاهرات و راهپیمایی کارگران در تهران، هر آینه می توانست حمایت و همبستگی سایر اقسام رژیون کش مردم را به خود جلب کند و به یک تظاهرات عمومی پرقدرت و برآمد توده ای که پرچم را کارگر برافراشته است مبدل کند. نمونه تظاهرات کارگران چیز سازی به شهر در برابر چشم رژیم فرار داشت و این مسئله روشی بود که میدان آمدن کارگران، مهره ها و نهادهای به اصطلاح کارگری رژیم را، بسان خاشاکی، حقیرانه به کنار خواهد زد. براین پایه، رژیم جرات آن را نداشت و نمی توانست به درخواست سرسپرده‌گان خود برای یک راهپیمایی آرام، جواز صادر کند و به بهانه مصادف شدن ۱۱ اردیبهشت باروز وفات محمد پیامبر اسلام، با آن مخالفت کرد.

خانه کارگر با گرفتن پیز نارضایتی از این مسئله، خواست که خود را به کارگران نزدیک نشان بدهد و چنین و انodusازد که با تصمیم دولت مخالف است و حالا که دولت با راه-پیمایی کارگران موافقت نکرده است، این نهاد هم مثابه عنوان اعتراض از برگزاری هرگونه مراسمی اعتنای می کند و تجمع کارگری را به روز ۲۵ تیر موقوکول کرد! در صحنه این تاثر، اما چهره واقعی این بازیگران شناخته شده بود و هر کارگر نیمه آگاهی می دانست و می داند که خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار، پیش برند توصیمات و سیاست های دولت هستند چنان که بعد اهم کارگران شاهد بودند که این نهادها همچنان در برخورد صفحه ۳

مراسم اول ماه مه، روز مبارزه با استثمار و جنگ طلبی گزارش مراسم روز جهانی کارگر در جهان

تظاهرات اول ماه مه در برلین هر ساله با حمله پلیس همراه بوده است. در این روز علاوه بر نیروهای انقلابی و چپ، دست راستی ها با حمایت کامل پلیس دست به راهپیمایی می زند و شعارهای راسیستی می دهند. در سایر شهرهای آلمان تظاهرات ها و میتینگ های متعددی برگزار شد که طی آن کارگران به سیاست های اقتصادی دولت آلمان،

صفحه ۶

کارگران ایران امسال در شرایط ویژه ای به استقبال اول ماه مه روز جهانی کارگر رفتند. در آغاز، خانه کارگر از وزارت کشور اجازه خواست که کارگران در روزی زیاده اردیبهشت، به سمت وزارت کار راه پیمایی کنند و تضمین داد که با مراقبت و اعمال کنترل این نهاد، راهپیمایی کارگران، در کمال آرامش برگزار شود. رژیم که می دانست خانه کارگر در میان کارگران فاقد اعتبار و نفوذ تعیین کننده است و اکثریت کارگران به این نهاد، مطلقاً بی اعتماد هستند، بدیهی بود که نسبت به قدرت کنترل کننده این نهاد تردید کند و تضمین های توخالی سران آن را به هیچ گیرد. به ویژه آن که، با رهابه تجربه ثابت شده بود، اجتماعاتی که این نهاد را به هیچ گیرد. به ویژه آن که، پرپا می کند وسعتی می کند آن را مهار و کنترل نموده و هر طور که خواست هدایت کند، در عمل، خود کارگران ابتکار عمل را به دست می کیرند و چه بسا، نقشه های این نهاد ارجاعی رانش برآب می کنند. در عین حال شرایط و اوضاع سیاسی و اجتماعی امسال، از سال گذشته و سال های گذشته بسیار حساس تر شده بود. نه فقط اوضاع عمومی در کارخانه ها و محیط های کارگری بحرانی تر شده بود و نارضایتی های کارگری و روایی اعتراضی در این محیط ها بالاتر رفته بود و نه فقط نارضایتی عمومی توده های مردم نیز افزایش یافته بود، بلکه در جو سیاسی متأثر از تحولات منطقه بتویزه حمله نظامی آمریکا به عراق و اشغال آن که جامعه، حالتی شبیه به انتظار وقوع یک حادثه یا انفجار را به خود

در پی اشغال نظامی عراق توسط آمریکا و انگلیس، جمهوری اسلامی و گروههای اپوزیسیون بورژوازی رژیم برای جلب حمایت و پشتیبانی آمریکا با یکدیگر مسابقه گذاشتند. اخبار و گزارشاتی که در چند روز اخیر انتشار یافته، نشان می دهند که هردو در تلاش اند، خود را مناسب ترین نیرویی که با تحولات جدید منطقه انطباق و هم آهنگی دارند و بهتر قادرند سیاست های امپریالیسم آمریکا را در ایران پیش ببرند معرفی نمایند. آمریکا نیز می کوشد که با استفاده از این هر دو، بیشترین بهره برداری را در خدمت مقدم این تلاش، رژیم جمهوری اسلامی است که بیش از هر زمان دیگر نگران سرنوشت و آینده خود است. تحولاتی که از یک سال و نیم پیش با سرنگونی طالبان در افغانستان واستراتژی آمریکا برای سلطه یکپارچه بر منطقه خاور میانه آغاز شده است، رژیم جمهوری اسلامی را شدیدانگران ساخته است. این نگرانی تنها از آن رو نیست که در جریان این تحولات بنیاد گرایی اسلامی نیز زیر ضرب قرار گرفته و یا لاقل دیگر نمی تواند نقش گذشته خود را در معادلات سیاسی منطقه ایفا نماید، بلکه بتویزه از آن روز است که این تحولات در منطقه با یک بحران سیاسی هم زمان شده است که رژیم جمهوری اسلامی در خود ایران با آن روبروست.

سقوط رژیم صدام و اشغال نظامی عراق توسط آمریکا، موقعیت رژیم جمهوری اسلامی را بیش از پیش متزلزل ساخت و تردیدی بر سران رژیم باقی نگذاشت که با این تحولات که به سرعت به نفع آمریکا و رقیب جمهوری اسلامی، اسرائیل در جریان است، روند صفحه ۲

دراین شماره

۴

سخنی کوتاه

۷

خلاصه ای از اطلاعیه ها
و بیانیه های سازمان

۴

خبر اکارگری جهان

۲

خبر ای از ایران

اخبار از ایران

* تجمع اعتراضی کارگران نساجی رحیم زاده

دوشنبه نهم اردیبهشت، بیش از ۱۵۰ تن از کارگران کارخانه ریسندگی و بافنده‌ی رحیم زاده اصفهان دراعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود، در برابر دفتر امام جمعه اصفهان دست به تجمع زدند. لازم به ذکر است که پس از واکذاری این کارخانه، طی چند سال گذشته از ۷۲۰ کارگراین کارخانه ۳۰۰ نفر اخراج و بازخرید شده اند و در حال حاضر این کارخانه بایک ششم تا یک چهارم ظرفیت خود کار می‌کند. کارفرما به بهانه کمبود نقدینگی و مواد اولیه، در صدد اخراج کارگران است و هم‌اکنون بیش از هشت ماه است حقوق کارگران را تپرداخته است. کارگران نسبت به این زور گویی‌ها اعتراض دارند، خواهان پرداخت حقوق های عقب‌افتاده، ادامه کاری کارخانه و ضمانت شغلی می‌باشد.

* تجمع اعتراضی کارگران نازنخ

کارگران کارخانه ناز نخ قزوین، روز دهم اردیبهشت ماه برای چندمین بار دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر کارخانه، خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند.

* تجمع کارگران در برابر وزارت کار

دها تن از کارگران شرکت ماشین‌های اداری بعثت سازنده انواع چاپگرهای اسناد دولتی، بانکی، و تجهیزات استودیوهای صدا برداری، روز نهم اردیبهشت ماه در برابر وزارت کار تجمع کردند و خواهان ادامه کاری کارخانه و ضمانت شغلی خود شدند. مدیر عامل شرکت، به بهانه ورشکستگی و اذیت و آزار بازرسان اداره کار و امور اجتماعی، بیمه و ماموران مالیاتی، شرکت را تعطیل کرده است.

* تجمع اعتراضی کارگران ماشین سازی

کارگران و کارکنان ماشین سازی لرستان، در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود و پائین بودن دستمزدها، روز ۱۵ اردیبهشت، دست به اعتراض و تجمع زدند. اعتراض کنندگان خواستار پرداخت حقوق و مزایای عقب‌افتاده و ضمانت شغلی هستند.

* تجمع اعتراضی اهالی خاور شهر

اهالی خاور شهر تهران روز ۱۴ اردیبهشت در اعتراض به عدم ارائه خدمات و امکانات شهری از جمله عدم آبرسانی همچنین گرانی قیمت آب و پائین بودن کیفیت آب شرب،

مسابقه برای جلب حمایت امپریالیسم آمریکا

خواست‌های آمریکا تمکین کند، لازمه‌اش یک تحول سیاسی در درون خود ایران نیز خواهد بود که بخش اصلی آن سهیم شدن آن گروه از جریانات سیاسی در قدرت سیاسی خواهد بودکه از یک سو آمریکا به آنها اعتماد کامل دارد و از سوی دیگر در واقع آنها هستند که قادرند سیاست‌های آمریکا را به خوبی به پیش ببرند و تحولات مورد نظر آمریکا را به مرحله اجرا درآورند. این‌البته نمایشی از برقراری دمکراسی در ایران نیز خواهد بود.

ثالثاً- چنانچه جمهوری اسلامی، خواهد و یانتواند به قول مقامات آمریکایی خود را با تحولات منطقه‌هم آهنگ سازدو برکناری آن در دستور کار قرارگیرد، آنگاه یک نیروی حی و حاضر و قوی برای جایگزین کردن جمهور اسلامی در اختیار خواهد داشت و با مسائلی که اکنون در عراق با آنها روبرو -ست درگیر خواهد بود. این مسئله از آن رو حائزه‌همی است که معضل جمهوری اسلامی و آمریکا در یک نقطه لایحل باقی خواهد ماند. جمهوری اسلامی از هم اکنون آمادگی خود را برای حل مسائل مورد اختلاف با آمریکا در عرصه سیاست خارجی اعلام کرده است. جمهوری اسلامی، اکنون در وضعیتی قرارداده که خواست آمریکا را مبنی بر عدم حمایت لااقل نظامی و احیاناً مالی از گروه‌های تروریست‌اسلامگرا، عدم مداخله در امور داخلی عراق و افغانستان، عدم مخالفت با طرح آمریکا برای حل مسئله فلسطین به راحتی می‌پذیرد. برنامه‌های اتمی جمهوری اسلامی نیز هردو طرف به خوبی می‌دانند که مانوری تبلیغاتی است. آمریکا از آن به عنوان اهرم فشار تبلیغاتی علیه رژیم جمهوری اسلامی استفاده می‌کند و رژیم جمهوری اسلامی هم می‌خواهد از طریق آن، مانور بدهد و امتیاز بگیرد. بنابراین مسئله جدی مورد اختلاف طرفین نیست. اختلاف درست در آنجایی لایحل می‌ماند که به مسائل داخلی کشیده می‌شود. در این جاست که به ویژه جناح مسلط هیئت حاکمه به مخالفت بر می‌خیزد و مقاومت خواهد کرد. چرا که می‌داند، این مسئله به هر شکل که پیش‌رود به معنای پایان جمهوری اسلامی درشکل و شمايل کنونی آن خواهد بود. معضل جمهوری اسلامی هم درست در همین جاست. در این جاست که اپوزیسیون بورژوازی که تحت رهبری آمریکا متحد شده است، می‌باید در نقش الترنا تیو ظاهر شود.

با توجه به این واقعیت و چشم انداز تحولات آتی منطقه به ویژه در رابطه با ایران است

که اپوزیسیون بورژوازی رژیم نیز به شدت در تلاش است که از حمایت آمریکا برخوردار گردد و برای خود جایگاهی در تحولات آتی جستجو کند. در صف مقدم این اپوزیسیون بورژوازی گروهها و سازمان‌های سلطنت‌طلب ایجاد کند. این‌ها می‌توانند از جهات مختلف به یک نیروی متحده از اپوزیسیون بورژوازی حکومت اسلامی ستد. آمریکا بانقلشی که به ویژه در اوضاع کنونی جهان در منطقه خاورمیانه بیدا کرده است و با توجه به برنامه‌های آتی خود در این منطقه، از جهات مختلف به یکنیروی قوی از اپوزیسیون‌های بورژوازی ایران نیاز دارد. اولاً- در حالی که مذاکرات مستقیم وعلنی خود را با جمهوری اسلامی آغاز کرده است، می‌خواهد از آن بعد عنوان اهرم فشاری برای واداشتن رژیم جمهوری اسلامی به پذیرش تمام خواست‌های خود استفاده کند. ثانياً- چنانچه جمهوری اسلامی در برابر همه

طبقه کارگر و برگزاری اول ماه در ایران

به اول ماه مه روز جهانی کارگر، آن طور که رژیم می خواست عمل کردند و سعی کردند روز کارگر را تحت الشاعر مراسم مذهبی قرار دهند واینجا و آنجا با سازماندهی مراسmi بهمین مناسبت، اصل قضیه، یعنی روزکارگر و خواست های کارگری را مستمالی کنند. پاسخ کارگران بهاین عوام‌فریبیان آبرو باخته و نوکران بورژوازی در رون جنبش کارگری، معلوم بود. مراسم فرمایشی تشکل های رژیمی، همچنان از جانب کارگران بایکوت شدو دره رجا که شماری از کارگران به علل خاصی در این نوع مراسم شرکت کرده بودند، از این تربیون استفاده کردند و علیه سیاست های رژیم و پیرامون مشکلات خود سخن گفتند.

در مراسم خانه کارگر تهران در روز چهارشنبه ۱۰ اردیبهشت کمدرمعیت فرمانده نیروهای انتظامی تهران این قلع وقوع کننده اعتصابات وتظاهرات کارگری برگزارشد، وقتی که حسن صادقی مشغول صحبت و توجیه کردن وضعیت موجود بود، عده ای از کارگران با سر دادن شعار هایی، سخنان وی را قطع کردند و در حالی که پلاکارد هایی که برآن، "مرگ بر سرمایه دار" و "مرگ بر استعمار" نوشته شده بود، در میان کارگران دیده می شد، نسبت به عدم کفایت دستمزد ها، محرومیت از حق اعتراض و اعتصاب و سیاست های سرکوب- گرانه رژیم اعتراض کردند و در پایان تجمع نیز خواهان قطع قرائت قطعنامه شدند. در عین حال کارگری از میان جمعیت پشت تربیون رفت و گفت ۲۵ سال است که به کارگران جز دروغ و وعد چیزیگری داده نمی شود! غیر از تهران، در برخی دیگر از شهرها، به ویژه در شهرهای کردستان از جمله سقز و سندج نیز رژیم با جلوانداختن تشکیلات دستساز وهمه جا برهمبستگی بین المللی کارگران تاکید شد. کارگران باتصویب و صدور قطعنامه هایی، صریح و روشن به طرح خواست های خویش پرداخت و خواست افزایش دستمزدها، برابری حقوق زنان و مردان کارگر، حق تشکل و اعتتصاب، قرارگرفتن کلیه کارگران زیرپوشش قانون کار، خروج ائتلاف امپریالیستی به رهبری آمریکا از عراق، توافق خصوصی سازی ها، پرداخت خواست افزایش دستمزدها، برابری حقوق زنان و مردان کارگر، حق تشکل و اعتتصاب، قرارگرفتن کلیه کارگران زیرپوشش قانون کار، خروج ائتلاف امپریالیستی به رهبری آمریکا از عراق، توافق خصوصی سازی ها، پرداخت حقوق های عقب افتاده و تضمین شغلی شدند.

این درست است که رژیم از وحشت اوج گیری اعتراض و مبارزه کارگری برای طرح خواست -ها و مطالبات خویش، از برگزاری علني مراسم اول ماه مه ممانعت به عمل آورد، اما او لا برگزاری مراسم اول ماه مه در همین ابعادی که فوقابه آن اشاره شد آنهم در شرایط خفغان و سرکوب پلیسی و بمrgم منوعیت آن، بیانگر آگاهی کارگران از اهمیت روز جهانی کارگر به عنوان روز ابراز وجود طبقه کارگر دربرابر طبقه سرمایه داراست. ثانیا تا آن جا که مسئله به خواستها و مطالبات، مادام که می گردد، این خواستها و مطالبات، مادام که پاسخی نگرفته اند باقی خواهد ماند و مبارزات کارگری برای دست یابی به آن ادامه خواهد

یافت. شرایط بسیار و خامت بار اقتصادی و معیشتی، بی حقوقی مفترط و وضعیت به غایت مشقت باری که سرمایه داران و دولت آنها بر کارگران ایران و خانواده های کارگری تحمل کرده اند فوق العاده دشوار و حقیقتاً از حد و حدود تحمل کارگران خارج شده است. و خامت اوضاع به جایی رسیده است که این موضوع حتاً در قطعنامه پایانی مراسم خانه کارگری ها در تهران نیز انعکاس یافته و چنین آمده است: "عرصه به شدت برای نیروی کار تنگ شده و این رحمتکش اجتماعی بیش از این نه تنها نمی تواند تحمل مصائب موجود را داشته باشد، بلکه حجم مشکلات به نوعی برما چیره شده که بی تردید در آینده قادر نخواهیم بود برخی مصلحت اندیشی ها را که تا کنون به آن پای بند بودیم رعایت کنیم"

وقتی که خانه کارگر تا این حد از "مصالح" و "حجم مشکلات" شکوه می کند، تصور اوضاع واقعی چندان مشکل نیست. واقعیت آن است که هم اکنون خشم و کینه تراکم یافته در محیط های کارگری، نارضایتی و روحیه اعتراضی در میان کارگران به قدری بالاست که کارگران رژیم که خود در این محیط ها حضور دارند، مرتباً دارند آن راه شدار می دهند و برای بیش گیری از انفجار این خشم راه جویی می کنند. چند روز پیش آقای اسماعیل محمد ولی عضو تحریریه روزنامه کار و کارگر درگفتگو با رادیو فرانسه گفت:

"آن چه در محیط های کارگری مشاهده می شود یک خشم عمومی هستش یعنی این خشم اگر قدرت ابراز پیدا نکند زیر زمینی می شود و آن وقت ما با یک اتفاقی برخورد می کنیم مثل اتفاقی که در مردم دانشجویان افتاد" نامبرده با اوردن یک مثال، خطر به خیابان آمدن کار-

-گران را چنین تصویر می کند:

"تظاهرات اخیر ماه شهر فکر می کنم دلیل قانع کننده ای باشد برای این که به هر حال مادرایم به بن بست می رسیم. ماه شهریا ۵۰، کارگر و قطبی وارد خیابان هاشدند ۲۰۰۰ نفر شدند!" راست این است که رژیم و کارگران رنگارنگ آن از برآمد طبقه کارگر ساخت و حشمت دارند. اول ماه مه این را نشان داد و در عین حال نشان داد که کارگران به اهمیت همبستگی طبقاتی و ضرورت اتحاد خویش و افق اند. از طرف دیگر در تحولات آتی و چند چون آن، نقش طبقه کارگر، نقشی منحصر به فرد و بلاتر دید از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است به نحوی که هیچکس نمی تواند این طبقه را از محسوبات سیاسی خود حذف کند و یا در این تحولات آن را نادیده بگیرد. از همین جاست که فلان انجمن اسلامی وابسته به دفتر تحکیم وحدت یا رضا پهلوی و امثال این ها نیز اول ماه را کشف می کنند و به این مناسبت اطاعتیه می دهند! اینان نیز از این طریق برنقش بی همتای طبقه کارگر صده می نهند. جامعه بی صبرانه در انتظار ورود طبقه کارگر به صحنهاست و کارگران راه دیگری ندارند جز آن که متعدد و یک پارچه به میدان آیند، مهر خویش را بر تحولات آتی بکوبند تا خود و جامعه را رهاسازند.

سخنی کوتاه

کشورها به احزاب بورژوازی و یا در بهترین
حالت سوسیال دمکرات تبدیل گشتند، در کشور
ما که انقلابیون صدر رصد انقلابی پیروزش داده
است، این معتقدین به یک باره بر خود لقب،
انتقادی، انقلابی، چپ کارگری، حزب کمو -
نیست کارگری و سازمان صدر رصد کارگری و
انقلابی و خیلی انقلابی و ... نام نهادند و
این کار را نیز با کمال افتخار، انقلابی در
بنیش و گرایش خود نامیدند.

توگویی انحرافات سازمان های چپ ایران، بوروکراسی حاکم بر هبرانش، ضعف آنها در سازماندهی پرولتاریا و زحمتشکان، جدایی و انشقاق بی دری شان و هزاران مسئله دیگر، فقط به خاطر آن بوده است که به دنبال نام شان، دنبالچه کارگر و کارگری و انقلابی و انتقادی ... نداشتند.

بسیاری از این افراد و کادرها . . . که از این سازمان‌ها بیرون آمداند، به ناگهان به یاد دمکراسی حزبی، کار در میان توده‌ها و گرایش کارگری و . . . افتاده‌اند و به هروسیله بادی در غصب اندخته و فحشی و ناسازی نثارسازمان‌ها و رهبران دیروزی می‌کنند، که بورکراتیک اند و راستند و رابطه‌ای با توده‌ها ندارند، غیر انقلابی، اند و . . .

گویی که خودایان دراین سازمان هانبوده اند، که خود انگاره هیچ نقشی در پیدا شی و رشد و نگهداری این انحرافات نداشته اند. اینان که تا دیروز خود دراین تشکیلات، همانند بیگران رفتار می کردند و هیچ گاه فکر دمکراسی تشکیلاتی به سرشان خطر نکرده بود و خود از باز تولید کنندگان اصلی بوروکراسی بودند و یا با سلام و تعارف از نزدیک رهبران می گذشتند و هیچ گونه انتقادی برآنان نمی کردند (یا به حاطر فقر فرهنگی - ایدئولوژیک، یا رودرو ایسی، یا تمکن، و یا این که خود از بازیگران اصلی بوده اند و یا . . .) برنامه و استراتژی و تاکنیک و اصول . . . را قبول داشتند (حداقل در ظاهر) و هیچ کس هیچ اشاره ای و نوشته ای و حرکتی از آنان در

و تلاش برای یافتن راه حلی برای مشکلات خود ، سرانجام اواسط ماه مارس راه مبارزه مستقیم با مقامات دولت را درپیش گرفتند. این کارگران بیش از سه ماه است که هیچ دستمزدی از کارفرمادریافت نکرده و گرسنگی و محرومیت، خانوادهای آنان را به نابودی کشانده است. در این مدت اعتضابیون با بر پایی تظاهرات ، راه پیمایی و در مواردی اشغال بیمارستانها تلاش نمودند که افکار عمومی را متوجه وضعیت فلاتکت بار زندگی خود سازند. مقامات دولت راه حل این مشکل را تنها افزایش هرچه بیشتر فشار و تهدید کارگران اعتسابی دانسته و در این راه از هیچ اعدام سرکوبگرانهای ابانتداشته‌اند. به رغم فشار و سرکوب روزانه از سوی مامورین پلیس و گرسنگی و فقر و فلاتکت ، کارگران اعلام نمودند که تا دریافت دستمزدهای معوقه به سر کارهای خود باز نمی‌گردند.

فر پاپاشی دولت های اروپای شرقی و روای اوری
کارگران و زحمتکشان . . . به احزاب و
حریانات بورژوازی و سنتیز با سیستم گذشته،
اگرچه یک روند عادی تلقی گشت، اما چرخش
خوداین احزاب (درقدرت) و رهبران و کادرها
. . . و انتقاد و دشمنی و عداوت آشکار و بی
تاب آنها با آن سیستم، مضحکه عام شد.

با فروپاشی دولتها و احزاب این کشورها، به ناگاه، رهبران و کادرها وزیران و نمایندگان و ... به مثالیه کسانی که از کره دیگر بر زمین آمده بودند، درانتقاد و عادوت باسیستم گذشتند، گوی سبقت را مخالفین خود بربوند و حتا احزاب بورژوازی را نیز با این عادوت و دشمنی، آجمز نمودند.

حزب و کادرها را دزد و بی‌فرهنگ و دیکتاتور و پست خطاب نمودند، سیستم و ایدئولوژی به اصطلاح حاکم بر آن را به باد انتقاد گرفتند و خود بر ویرانه‌های این احزاب و دولت‌ها کاخی ساختند تا دگر بار با استفاده از نام و نشان منتقدین همیشگی بر گرده کارگران و زحمتکشان سوارشوند و ازانان سواری بشنند. تو گویی این رهبران حزب و دولت در آن کشور - ها کاره‌ای نبودند و هیچ دستی در مسائل نداشته‌اند، در پیدایش و نگهداری و رشد آن سیستم به اصطلاح پوسیده هیچ نقشی ایفا نکرده‌اند واز روز اول در صرف مخالفین دولت و حزب و عملکرد آن بوده‌اند وبالاخره معلوم نگشت چه کسانی، حزب و دولت را به سوی از هم پاشی سوق داده و ضربه‌آخرين را پرمغزش کوتفه‌اند.

اما این مسئله فقط بین جا خاتمه نیافت و بازتاب خود را در کشورهای دیگر واحزاب و سازمان‌ها و گروهها و مخالفان چپ و کمو-نیستی نیز برچای گذاشت.

در کشور ما نیز به ناگاه دگر اندیشانی از درون و بیرون سازمان‌ها و گروههای چپ بیداد شدند که از روز اول خود را منتقد سیستم و تفکرات یورپی‌اتک و بنامه و تاکتیک ...

نام نهادند.
اگر در کشورهای سوسیالیستی، احزاب این
اما کارگران دست به مقاومتی یک پارچه و
متحد زده و تنها پس از ۱۸ روز تعطیل کارها،
سرمایه‌داران با خواسته‌های کارگران موافقت
نمودند. این بار هم اعتراضیون می‌دانند که
تنها مقاومت و مبارزه یک پارچه آنان در
مقابل اححافات روزافزون کارفرما راه بهبود
شرایط کار وزندگی آنهاست. به همین دلیل
عزم کارگران جزم است و مبارزه تا پیروزی
نهایی، ادامه خواهد ساخت.

* اعتصاب کارگران در سیرالئون

روز ۱۵ آوریل، هزاران نفر از کارگران خدمات بیمارستان های سپرالئون ساختمان وزارت بهداشت این کشور را به اشغال خود در آوردند. این حرکت در پی اعتراضات گسترشده این کارگران که از اواسط ماه مارس آغاز شده انجام گرفت. کارگران بیس از ماهها مذاکره

اخبار کارگری جهان

اعتراض کارگران Lockheed Martin آمریکا:

روز ۱۴ آوریل ، بیش از چهار هزار نفر از کارگران کارخانه هواپیماسازی Lockheed Martin در شهر FotrWorth واقع در ایالت تگزاس برای مدت نامحدود دست از کار کشیدند. در پی به بن بست رسیدن مذاکرات نمایندگان کارگران و کارفرمای پیرامون تجدید قراردادهای دسته جمعی برای ۳ سال آینده، بخشی از کارگران این کارخانه بهاین حرکت اعتراضی دست زدند. بلماضله پس از آغاز این اعتراض ، کارگران در مقابل یکی از درب های ورودی کارخانه تجمع کرده و با پخش تراکت و اطلاعیه های خواسته های خود را به گوش مردم رساندند. کارگران اعتراضی می گویند که در چند سال گذشته، مدیریت این مجتمع صنعتی از کارگران خواسته بود که به دلیل مشکلات مالی عجالتا از خواسته خود مبنی بر افزایش دستمزدها صرف نظر کرده و در مقابل وعده داده بود که در صورت بهبود شرایط مالی کارخانه، مجددا دستمزدها متناسب با نرخ تورم افزایش یابد. اما اکنون وضع به گونه ای دیگر است . سردمداران جنگ طلب هیئت حاکمه آمریکا، که خود از سهامداران اصلی صنایع نظامی آمریکا هستند، انبوهای از قرار دادهای مختلف برای تولید انواع و اقسام هوایپیما و قطعات یکدیگر مورد لزوم تجهیزات نظامی ارتش را به سوی این کارخانه سرازیر نموده و سود حاصل از تولید این سلاح های مرگبارهم که مستقیما به چیز گشاد سهام داران و عوامل ریز و درشت آنها سرازیر شده است، در چند سال گذشته بی سابقه بوده است. به همین دلیل کارگران خواهان افزایش دستمزدها به میزان ۱۵ درصد هستند. اما

سرمایه داران، تنها مخالف افزایش دستمرد کارگران نیستند، بلکه افزایش سهم کارگران از بیمه‌های درمانی نیزیکی دیگر از اهداف سرمایه داران در این مرحله است. هزینه نجومی جنگ ویرانگر امپریالیست‌ها علیه مردم بی دفاع عراق باید اکنون با کاهش سهم سرمایه داران از بیمه‌های درمانی کارگران جبران شود. اما کارگران بهای ترفند سرمایه داران یک صدا نه گفته و نشان دادند که تبلیغات شوینیستی سرمایه نمی‌تواند آنها را فربدید.

اکنون با شروع این اعتصاب صاحبان این مجتمع صنعتی تلاش دارند که این حرکت اعتراضی را با بی اعتنایی و استفاده از "اعتصاب شکنان" پاسخ بگویند. اما در این زمینه هم باشکست روبرو می گردند. کارگران هنوز مبارزات یک پارچه خود در تابستان سال ۲۰۰۰ را فراموش نکرده اند. آن زمان هم مدیریت کارخانه تلاش نمود که با مقاومت و بر اعتنای کارگر از راه به سرکار بازگرداند،

ازصفحه ۴

مسابقه براي جلب حمایت اميريکا

قراردارند، که از هم اکنون نيز از حمایت و پشتيبانی سياسی، تبلیغاتی و مالی دولت آمریکا برخوردارند. اينان نه فقط از پشتيبانی محافل ذی نفوذ هیئت‌حاکم آمریکا برخوردارند، بلکه مورد حمایت و پشتيبانی دولت اسرائیل نيز قراردارند که نقش و نفوذ آن در تحولات اخير منطقه افزایش يافته است.

به رغم اخباری که در روزهای اخیر در مورد خلع سلاح مجاهدين خلق توسط نظامیان آمریکایی در عراق انتشار یافته است، نیروی دیگری که آمریکادارین شکل دهنده به يك جهه متحد از اپوزيسیون بورژوايی رژیم روی آن حساب می‌کند، سازمان مجاهدين خلق ایران است. مجاهدين خلق در طول چندین سال گذشته تلاش زیادی نمودند که از خلیج، مقتطعی حتاًز حمایت بخش قابل ملاحظه ای از سیاست مداران و سناطورهای آمریکایی برخوردار شدند. در پی جنگ اول خلیج، تدریجاً دامنه حمایت ازانها کاسته شد. اما دولت آمریکا همچنان مناسباتی غیررسمی با آنها داشت. پس از ۱۱ سپتامبر، آمریکا نام آنها را در لیست گروههای تروریست قرارداد، اما در واقع این سیاست خود دولت آمریکا در مقابل مجاهدين نبود. بلکه سیاست اتحادیه اروپا و فشار دولت های انگلیس و فرانسه بود. این واقعیت در جریان بمباران های شدید آمریکا در عراق نيز نشان داده شد که مقرهای مجاهدين مورد بمباران نیروهای نظامی آمریکا فرار نکرد. دولت آمریکا حتاً قصد خلع سلاح مجاهدين را نيز نداشت بلکه زیرپشار متعدد خود، دولت انگلیس و قرار و مدارهای آن با جمهوری اسلامی، سرانجام آنها را به خواهند بگویند. دیگران را به سوء استفاده و بهره‌برداری از نام متمهم می‌نمایند، اما برخود هر نامی را که شایسته می‌دانند می‌گذارند. شیوه برخورد دیگران را به بادانتقاد فرارداده و آن را به مسخره می‌گیرند، اما خود همان شیوهها را در برخورد به دیگران بر می‌گزینند و تمامی را نيز به حساب انتقام در تفکر سنتی چپ می‌گذارند و یقہ خود را از انتقاد به خود و اعتراض به اشتباهات رها شده می‌پندارند.

از این نوع انقلابيون، مثلاً عده‌ای در اتحاد چپ کارگری جمع شده اند و برخی نيز بر خود نام و نشان فدائی اسبق و امروز و دیروز گذاشته اند و تمام هنر خود را به کار برده اند و انقلابی دوم خرداد نيز نیروی بالقوه همین جبهه‌اند. ايان ظاهرا در این مسابقه اي که در لحظه کنونی میان رژیم و گروه های اپوزیسیون بورژوايی برای جلب حمایت و پشتيبانی آمریکا در جریان است، هنوز پنهانند، اما نیروی همین جبهه اند و در جریان تحولات آتی خود را علنی تر خواهند ساخت. آن چه تاکنون گفته شد، البته تنها یک جنبه از تلاش برای شکل دهنده به تحولات آینده در ایران است، اما جنبه‌دیگر آن هنوز ناگفته مانده است. در حالی که رژیم و اپوزیسیون‌های بورژوايی نيمه‌قانونی رژیم جمهوری اسلامی از قبیل گروه های ملی و مذهبی و حتاً گروهی از وابستگان به جناح موسوم به جبهه

ازصفحه ۴ سخنی کوتاه

کرده اند در فکر و بینش سازماندهی و نظم و انصباط و ... و به ناگاه با یک گردش قلم بر خود نام اتحاد کارگری و آن هم از نوع چیز را گذارداند و کمال انقلابی‌گری را نیز دران می‌بینند که هر از گاهی فحشی و ناسازایی نثار برخی از رهبران اقیلت نمایند و با این کار انقلابی، خوش و خوشحال سر آسوده بر بالین نهند و وظیفه انقلابی خود را نجات داده باشند، اما چرا این برخی فدایی دیروز و امروز و فردا به جای نقد موضع اقیلت به نقد رفتار و کردار برخی از اعضاء آن می‌پردازنند و از درگیری در مباحث تئوريک و سیاسی روز طفره می‌روند و تمامی هم و غم خود را بر شاید کرج روی های برخی از رهبران گذارده اند و به راستی این عده ای از فدائیان دیروز و امروز خود در موقع بروز این کرج روی ها کجا بوده اند و چه دستی در ماجرا داشته‌اند و چه کسی از اینان نقدي بر اعمال گذشته خویش دیده است و ... خلاصه کلام آن که، آن گاه که نقد از پیش مبارزه تئوريک- سیاسی بر نمی‌آید به تزور شخصی و شخصیتی پناه می‌برد، شخصیت دیگران را پایمال می‌کند تا شاید برای خود شخصیت کاذب دست و پا نماید. هدف او این حاصله و تغییر مخالف نیست، بل سربه نیست کردن او است. این جا دیگر هدف پیدایی راه و چاره‌ای جدید برای نپیمودن دیگر باره خطای نیست، بل هدف، پنهان نمودن حقیقت است و حقیقت آن است که پس از بیست سال موضع اقیلت هنوز پایی بر جاست و این آن راز پنهانی است که این فدائیان دیروز و امروز، ناتوان از پرداختن به آنند.

"اما باین همه، این موضوع، موضوع انتقاد نیست همچنان که یک جانی که در سطح پائین تری از انسانیت قراردارد موضوع جلد است. انتقادی که با این اوضاع پیکار می‌کند، سوریدگی مغز نیست، مغز سوریدگی است. این انتقاد چاقوی تشریح‌بند نیست سلاح است. موضوع آن، دشمن است، دشمنی که نمی‌خواهد بر رد او اقامه دلیل کند، بلکه می‌خواهد نابودش سازد. چراکه روح آن اوضاع خود به خود ابطال شده است. این اوضاع فی حد ذاته، موضوعاتی در خور تفکر نیستند، بلکه وجودهایی هستند که همان قدر تحقیرآمیزند که نفرت انگیزند. انتقاد نیازی ندارد که با این موضوع از در تفاهم درآید، چرا که حسابش با آن روش است. انتقاد در این جادیگر هدف نیست، بلکه هنوز وسیله‌است. جوش و خروش اصلی او، برآشتنگی است و کار اصلی اش اعلام جرم" (مارکس)

ف- آروین

با یکدیگر مسابقه گذاشته اند و آمریکا نیز در بی اجرای نقشه‌های خود در منطقه و ایران است، نیروی دیگری نیز دست اندکار تحولات است که می‌تواند تمام این محاسبات و معادلات را درهم بربیزد و آن توده‌های کارگر و زحمتکش ایرانند که علیه تمام مرجعین قد علم کرده اند. این که تحولات سیاسی آینده چگونه رقم خواهد خورد، وابسته به نقشی است که این نیرو در جریان تحولات ایران ایفا خواهد نمود.

دوام خرداد نیز نیروی بالقوه همین جبهه‌اند. ايان ظاهرا در این مسابقه اي که در لحظه کنونی میان رژیم و گروه های اپوزیسیون بورژوايی برای جلب حمایت و پشتيبانی آمریکا در جریان است، هنوز پنهانند، اما نیروی همین جبهه اند و در جریان تحولات آتی خود را علنی تر خواهند ساخت. آن چه تاکنون گفته شد، البته تنها یک جنبه از تلاش برای شکل دهنده به تحولات آینده در ایران است، اما جنبه‌دیگر آن هنوز ناگفته مانده است. در حالی که رژیم و اپوزیسیون‌های بورژوايی نيمه‌قانونی رژیم جمهوری اسلامی از قبیل گروه های ملی و مذهبی و حتاً گروهی از وابستگان به جناح موسوم به جبهه

خبری از ایران

ازصفحه ۲

اعتراض به مشکلات و وجود نارسایی های آموزشی و رفاهی، باردیگر دست به اعتراض و تحصین زدند. به دنبال یک رشتہ اعتراضات دانشجویان این دانشگاه از سوی مقامات و مسئولین وعده داده شده بودکه به خواستها ومطالبات دانشجویان رسیدگی می شود. اما بعد از آن که مقامات به هیچیک از وعده های خود عمل نکردند، دانشجویان مجدها دست به تحصین زده و تهدید کردند این بارتھصن آنها را رام نخواهد بود و تجمع خود را به وزرات علوم نیز خواهند کشاند.

- جمع زیادی از دانشجویان "انترن" و "استیجر" دانشگاه علوم پزشکی بهشتی، در اعتراض به وضعیت نامناسب وسایل و امکانات رفاهی و آموزشی، در بیمارستان بوعلی دست به تجمع زدند.

- دانشجویان دانشگاه چمران اهواز، در اعتراض به وضعیت نامناسب و کمبود امکانات آموزشی، و رفاهی، در برابر مجتمع خوابگاهی این دانشگاه دست به تحصین زدند.

* سوء استفاده جنسی از کودکان خیابانی

طبق یک بررسی و پژوهش که توسط یک استاد -یار روان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی، در زمینه افسردگی و سوء استفاده جنسی از کودکان خیابانی انجام شده است، ۵۱٪ کودکان خیابانی دچار افسردگی هستند. در صد افسردگی در میان پسران ۴۸٪ و در میان دختران ۷۶٪ بوده است. و ۲۰٪ کودکان مورد سوء استفاده جنسی قرار گرفته اند. لازم به ذکر است که این بررسی مربوط به آن دسته از کودکان خیابانی است که روزها در خیابان به کارهای مختلف مشغولند و شبها نزد والدین یا بستگان خود سکونت دارند و کودکان "کارتنه خواب" را که شبها در محل های متوجه و خیابان به سر می برند، دربر نمی گیرند.

* چند خبر کوتاه

- کارخانه نخ ریسی مشهد که یکی از بزرگ ترین واحد های نساجی با هفتاد سال سابقه است، رسمًا تعطیل شد و ۶۰۰ کارگر این کارخانه اخراج و از کار بیکار شدند. در یک ماه گذشته، شرکت تولیدی مواد غذایی زرین گندمک نیز در اقدام مشابهی، کارگران را خراج کرد.

- نزدیک به ۵۰۰ تن از جوانان بیکار شهرستان سرخس، در ۱۷ اردیبهشت دست به تجمع زده و خواستار کار و اشتغال شدند.

- دکه داران اهوازی در اعتراض به پرداخت مبالغی که شهرداری تحت عنوان عوارض، تعیین واز آنان مطالبه شده است، از روز ۱۶ اردیبهشت به مدت چند روز دست به اعتصاب زدند.

دست به تجمع زدند و جاده خاوران را به مدت ۳ ساعت مسدود ساختند. شهرک خاور شهر، در ۷ کیلوکتری جاده خاوران واقع شده است و ساکنین آن از لحاظ خدمات و امکانات شهری به ویژه آب آشامیدنی شدیداً در موضع قرار داردند.

* اعتراض کارگران در خشان بیزد

کارگران نساجی در خشان بیزد که حدود ۱۰ ماه است دستمزد آنان پرداخت نشده، نسبت به این مسئله و نیز تشکیل فشارهای هیئت مدیره شدیداً اعتراض دارند. بدنبال تجمع اعتراضی این کارگران در آخرین روز سال ۸۱ و مسدود ساختن خیابان چمران (خیابان مقابل کارخانه) هیئت مدیره و عده داده بود که به خواست کارگران رسیدگی کند ولی به هیچیک از وعده های خویش عمل نکرد و حتاً چند تن از کارگران قراردادی را نیز اخراج ننمود. کارگران نسبت به این زورگویی های هیئت مدیره اعتراض دارند و خواستار رسیدگی به مشکلات خود می باشند.

* اعتراض کارگران شهرداری

جمع زیادی از کارگران شهرداری، روز نهم اردیبهشت، هم‌زمان با آغاز به کار فعالیت دومین شورای اسلامی شهر تهران، در برابر ساختمان شورای شهر، دست به تجمع زدند و خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند. این کارگران در سال های ۷۱ تا ۷۶ باز خرید شده اند و چندین بار دست به اعتراض زده اند. و خواستار بازگشت به کار شده اند. شایان ذکر است که یک عضو شورای شهر با حضور در میان کارگران، چنین وعده داد که به زودی به این مسئله رسیدگی خواهد شد.

* تجمع اعتراضی پرستاران

صبح روز سه شنبه ۸ اردیبهشت، جمع زیادی از پرستاران، به نشانه اعتراض به شرایط کار، از جمله اضافه کاری ها، مرخصی های اجباری، کمبود بودجه، کمبود نیروی کار و امثال آن، در دانشگاه علوم پزشکی تهران، دست به تجمع زدند و خواستار رسیدگی و پاسخگویی به مطالبات خود شدند.

* اعتراضات دانشجویی

جمع زیادی از دانشجویان دانشگاه تربیت دبیر رجایی، که از ششم اردیبهشت دست به تحصین زده بودند، چندین روز به تحصین ادامه دادند. دانشجویان نسبت به سیستم اداری، آموزشی، پژوهشی اعتراض دارند. بدنبال این تحصین، کلاس های دانشگاه تعطیل شده است. دانشجویان گفتند تا رسیدن به خواسته های خود، به تحصین ادامه خواهند داد.

- دانشجویان دانشگاه هنر اصفهان، در

ازصفحه ۱

مراسم اول ماه مه، روز مبارزه با استثمار و جنگ طلبی گزارش مراسم روز جهانی کارگر در جهان

بیکاری و افزایش فشارهای اقتصادی بر توده های کارگر و زحمتکش اعتراض کردند. در این مراسم که اعضاء اتحادیه های کارگری حضور چشمگیر داشتند، به دولت آلمان هشدار داده شد که اتحادیه های این کشور را دست کم نگیرد. در ایالت هسن آلمان به فراخوان اتحادیه های " د. گ. ب " و " ای. گ. متال " هزاران تن در میتینگ و جشن روزگارگر شرکت نمودند. تظاهرات در هامبورگ نیز از سوی پلیس با شلیک گاز اشکآور مورد حمله قرار گرفت. در سراسر آلمان طی این روز بیش از یک میلیون نفر روز جهانی کارگر را گرامی داشتند.

در دهها شهر دانمارک نیز کارگران روز اول ماه مه را گرامی داشتند و بابرپایی گردند - آیی و تظاهرات، همبستگی خود را با دیگر کارگران جهان اعلام داشتند. از اولین ساعت‌بامداد، هزاران کارگر اتحادیه های کارگری، گردهم آمد و خود را برای راهپیمایی به سمت محل برگزاری مراسم این روز آماده نمودند. سخنرانان مراسم بامدادی اول ماه مه، مخالفت کارگران را با اشغال نظامی عراق توسط ائتلاف امپریالیست ها به سر کردگی آمریکا، اعلام داشتند. در طی همین سخنرانی ها، نمایندگان کارگران به افشاری سیاست های سرمایه داران علیه کارگران پرداخته و از کارگران خواستند اجازه ندهند هزینه های این جنگ بروش کارگران سرشنکنند. شود. پس از پایان مراسم این روز دانمارک به هزار کارگر در چندین شهر دانمارک به خیابان ها آمدند و به طرف محل برگزاری این مراسم راه پیمایی کردند. شعار راه پیمایان، خروج اشغال گران از عراق و مبارزه با بیکاری بود. در شهر کپنهاگن هزاران نفر درین مراسم شرکت کردند. امسال نیز مثل چند سال گذشته، حضور انبوهی از جوانان در این مراسم، نشان از اهمیت بزرگداشت این روز و روی آوری بخش زیادی از جوانان به سمت سیاست های رادیکال بود.

در سوئیس نیز دهها هزار تن از کارگران و کمونیست های این کشور در شهرهای مختلف به مناسبت اول ماه مه به تظاهرات و راه - پیمایی پرداختند. فعالین سازمان در شهر برن سوئیس ضمن شرکت در تظاهرات و حمل پلاکاردهایی که به همین منظور تهیه شده بود، به توزیع بیانیه سازمان در میان تظاهراکنندگان پرداختند.

در شهرهای مختلف فرانسه صد ها هزار نفر در بیش از ۲۰۰ تظاهرات به مناسبت اول صفحه ۲

خلاصه ای از اطلاعیه ها و بیانیه های سازمان

«اعتراض و گردهم آبی های سراسری معلمان» عنوان اطلاعیه ای است که در تاریخ ۱۳ اردیبهشت ماه توسط سازمان انتشار یافت. در این اطلاعیه کفته شده است که با فراخوان تعدادی از تشکل های معلمان و فرهنگیان، امروز، بار دیگر معلمان در اعتراض به عدم تحقق مطالبات خود دست از کار کشیدند و دهها هزار تن معلم در تهران، اصفهان، شیراز، خراسان، آذربایجان و چند شهر دیگر با پرگاری تجمعات اعتراضی در مقابل اداره های آموزش و پرورش خواهان تحقق فوری مطالبات خود شدند. اطلاعیه سپس با اشاره به مبارزات معلمان در دو سال گذشته، خبر از سرکوب معلمان در برخی شهرها و دستگیری تعدادی از آنها داده است. اطلاعیه سازمان، با بر Sherman تعدادی از مطالباتی که معلمان در ۲ سال اخیر برای تحقق آنها مبارزه کرده اند، خاطر نشان می سازد که معلمان سراسر کشور بار دیگر اعلام نمودند که به مبارزه و اعتراضات تا تحقق کامل مطالبات خود ادامه خواهند داد.

در پایان این اطلاعیه نیز، سازمان ما، ضمن محکوم کردن اقدامات سرکوبگرانهای که علیه معلمان صورت گرفته است، حمایت خود را از مبارزات و مطالبات آنها اعلام نموده و خواهان تحقق فوری این مطالبات شده است.

به پخش هزاران اطلاعیه اول ماه مه و ترجمه "بیانیه مشترک" بهزایان سوئی در صوفی حزب چپ، حزب کمونیست مارکسیست لینینیست انقلابی و سندیکالیست ها تلاش کردند تا به سهم خود، اوضاع جنبش کارگری و وضعیت عمومی مردم ایران را برای تظاهرکنندگان توضیح دهند. در ضمن یکی از فعالین این نشست سخنانی را در مورد جنگ، اوضاع منطقه و ایران در میتینگ حزب کمونیست مارکسیست لینینیست انقلابی انجام داد که مورد استقبال قرار گرفت. در شب اول ماه مه نیز جشن همبستگی با جنبش کارگری برگزار گردید. در این مراسم ابتدا، یکی از فعالین جنبش کارگری به سخن رانی پرداخت و سپس با اجرای موسیقی، مراسم ادامه یافت.

در فرانکفورت آلمان نیز توسط نیروها و فعالین نشست مشترک، مراسمی به مناسب سالروز اول ماه مه برگزار گردید. این مراسم، با اجرای سرود انترناسیونال آغاز شد و با سخنرانی هایی درمورد اوضاع جهان و ایران، وضعیت طبقه کارگر در ایران ادامه یافت. شعرخوانی، اجرای ترانه سرودهای انقلابی، بخش دیگر این مراسم بود.

مراسم اول ماه مه، روز مبارزه با استثمار و جنگ طلبی

گزارش مراسم روز جهانی کارگر در جهان

در کوبا همچون هر سال، بیش از یک میلیون نفر در هاوانا در میتینگ اول ماه مه شرکت کردند.

در ترکیه تظاهرات اول ماه مه در استانبول به زد خود شدید با پلیس منجر شد. هزاران تظاهر کننده به دادن شعار علیه داده دولت این کشور پرداختند. تظاهرکنندگان به عدم کمک رسانی دولت ترکیه به زلزله زدگان اخیر در این کشور اعتراض کردند. تظاهرکنندگان شعار می دادند که دولت ترکیه به جای حمایت از آمریکا و انگلیس به حمایت از زلزله زدگان بپردازد. در جریان این تظاهرات دهها تن رخمي شدند.

در هلند نیز فعالین سازمان ما همراه با سایر نیروهای چپ و فعالین نشست مشترک، در تظاهراتی که توسط سازمان های چپ هلند به مناسبت روز جهانی کارگر روتردام برگزار گردید، شرکت کردند. فعالین سازمان، بیانیه سازمان به مناسب اول ماه مه و نیز اطلاعیه شورای هماهنگی نشست مشترک به همین مناسبت را توزیع کردند.

در شهرسیدنی استرالیا نیز فعالین سازمان ما همراه با برخی دیگر از جریان های سیاسی چپ، در کمیته ای به نام "کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه" مراسمی در گرامیداشت روز اول ماه مه برگزار نمودند. درین مراسم آن درو فرگو سن رئیس اتحادیه کارگران ساختمانی و نیز سخنرانان دیگری از حزب کمونیست استرالیا، سازمان اسپارتاکیست - ها، و سازمان انترناسیونالیست سوسیا- لیست، به ایراد سخنرانی پرداختند. شعر خوانی و اجرای سرود و رقص و پایکوبی، بخش دیگری از این مراسم بود.

در سوئیز دهها هزار نفر در مراسم اول ماه مه شرکت کردند. طبق سنت هرساله، فعالین سازمان در شهرهای مختلف سوئی با شرکت در صفو تظاهرات حزب کمونیست مارکسیست لینینیست انقلابی، اول ماه مه را راگرامی داشتند. از موضوعات اصلی مطرح شده در اول ماه مه امسال علاوه بر مشکلات داخلی نظری بحران اقتصادی و بیکاری و مسئله عضویت سوئی در واحد پول اروپایی، جنگ و حضور نظامی امپریالیست ها در منطقه بود.

فعالین سازمان با پخش اطلاعیه به مناسب اول ماه مه وضعیت حساس منطقه و ایران و موقعیت طبقه کارگر و ضرورت انقلاب را برای تظاهرکنندگان تشریح کردند.

فعالین نشست مشترک در استکهلم امسال

ماه مه شرکت کردند. شعار محوی تظاهرات های اول ماه مه امسال فرانسه در اعتراض به قوانین در دست تصویب در رابطه با باز نشستگی ها بود. دولت نئو لیبرال شیراک- رافارن می خواهد ساقه ای کار برای باز نشستگی کامل را به ۴۲ سال افزایش داده و در عین حال حقوق بازنشستگی را کاهش دهد.

در پاریس ۴۰۰۰۰ نفر، در مارسی ۱۵۰۰۰ نفر از جمله صدها هزار کارگر و زحمتکشی بودند که در تظاهرات اول ماه مه شرکت کردند. در پاریس بروی نخستین باندرو تظاهرات نوشته شده بود:

"همبسته برای بازنشستگی ها، کار و صلح". در پاریس کمیته برگزار کننده اول ماه مه مانند سال های گذشته در تظاهرات مشترک اتحادیه های (ش. ز. ت) و (ث. اف. د. ت) و (اف. اس. نو) فعالانه شرکت کرد. این کمیته شعارهای سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران، زنده باد آزادی و سوسیالیسم را روی وانتی نصب کرده بود و از بلند گوی آن موسیقی و سرود و ترانه پخش می کرد. در ضمن کمیته ایرانی برگزار کننده اول ماه مه در پاریس اطلاعیه ای منتشر نمود که در آن جنگ امپریالیسم آمریکا در عراق محکوم شده است. در بخش دیگری از اطلاعیه آمده است:

طبقه کارگر ایران در شرایطی به استقبال روز اول ماه مه می رود که همچنان از ابتدایی - ترین حقوق خود مانند تشکیل سندیکاهای مستقل کارگری، تظاهرات، اعتصابات و قوانین کاری عادلانه محروم است.

در روسیه نیز چون سال های پیش، هزاران تن با در دست داشتن پرچم سرخ در مسکو دست به راهپیمایی زدند.

در بسیاری از شهرهای اسپانیا بیش از ۲۰۰ هزار نفر به تظاهرات پرداختند. با توجه به حمایت دولت اسپانیا از تجاوز نظامی امپریالیستی به عراق، با شعار "نه به جنگ" در راهپیمایی ها شرکت نمودند.

در لندن هزاران نفر در اعتراض به تجاوز نظامی به عراق که با مشارکت امپریالیسم انگلیس همراه بود، به تظاهرات پرداختند.

در این روز تظاهرات برخی گروههای آثار شیستی که به انتشار لیست اسامی دهها کارخانه تولید کننده مواد اولیه سلاحهای شیمیایی در انگلیس دست زده بودند با سرکوب شدید پلیس مواجه شد و دهها تن از آنان دستگیر شدند. در همین روز تظاهرات دیگری از سوی بیش از ۳۰۰۰ تن از اعضاء اتحادیه کارگری در لندن برگزار شد.

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت)،
نامه های خود را در دو نسخه جدا کانه
برای دوستان و آشنایان خود در خارج از
کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان
را به یکی از آدرس های زیر پست کنند.

K . A . R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

Kar
Postfach 260
1071 , Wien
Austria

I . S . F
P . B . 398
1500 Copenhagen V
Denmark

M . A . M
Postbox 1144
75141 Uppsala
Sweden

Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

A . A . A
MBE 265
23 , Rue L ecourse
75015 Paris
France

K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7
Canada

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی
زیر واپس و رسید آنرا به همراه کد مرور نظر به
یکی از آدرس های سازمان ارسال نمایید

I.W.A
6932641 Postbank
Holland

شماره های فکس

سازمان فدائیان (اقلیت)

۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹

۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱

۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۲۲

بحرانی جدید در پیش است

حاکمه بیش از هر زمان دیگر ممکن است و زمینه های آن از هم اکنون موجود است. به دو فاکتور مهم در این میان می توان اشاره کرد.

اولا - چند ماهی دیگر به پایان دوره ششم مجلس ارتقای باقی نمانده است. آنچه که مسجل است و جریان به اصطلاح انتخابات شوراهای اسلامی رژیم نیز آن را نشان داد، این بار ، مردم ایران یک پارچه تر و همه جانبهتر از گذشته انتخابات فرمایشی رژیم را تحریم خواهند کرد. این تحریم به معنای آن است که طرفداران خاتمی دیگرها توسل به شعار "اصلاحات" که دوره مصروف مدتھاست سپری شده است، امکانی برای تکیه زدن بر کرسی های مجلس نخواهند داشت . شورای نگهبان هم پیش ایشان اعلام کرده است که دیگر ملاحظه های در کارخواهد بود و این بار جناح طرفدار خاتمی را قلع و قمع خواهد کرد. لذا آنها برای این که بتوانند یک بار دیگر از مزایای نمایندگی "ملت قهرمان ایران" برخوردار شوند، باید شرایطی رافراهم کنند که جناح رقیب خود را به عقب نشینی هایی و ادارنده و چنانچه بتوانند در محدوده ای بخشی از مردم را به طرفداری از خود به پای صندوق رای بکشانند. چنین چیزی نیز ممکن نیست، مگر از طریق یک بحران جدید که هم می تواند جناح مقابل را به دادن انتیاز و اداره و هم ممکن است در بخشی ولو محدود از مردم توهیمی پیدا آورد.

ثانیا - فاکتور دیگر، تحولات سیاسی منطقه های و بین المللی است. اگر این واقعیتی است که تحولات منطقه بمزودی تاثیر خود را در ایران نیز بر جای می نهاد و اگر این نیز واقعیتی است که جمهوری اسلامی برای نجات خود از مخمصه موجود در تلاش است خود را در محدوده ای با این تحولات هم آهنگ کند. طرفداران خاتمی در همین لحظه است که می توانند ابتکار عمل را به دست بگیرند. اما با ادامه وضع موجود نمی توانند چنین کنند. لذا در بیان دیگری سوای تاکتیک های گذشته خواهند بود. با استناد به همین دو فاکتور می توان انتظار داشت که در طول چند ماهی که به پایان دوره مجلس ششم باقی مانده است، تنش های تازه ای در میان دو جناح بروز کند و رژیم جمهوری اسلامی با یک بحران درونی جدید روبرو گردد.

شورای نگهبان حکومت اسلامی، یک ماه پس از لایحه اصلاح قانون انتخابات، دو میان لایحه پیشنهادی دولت، به نام لا یحتمل بین اختیارات رئیس جمهوری را نیز رد کرد . با رد این لایحه، آخرین امید طرفداران خاتمی هم به یاس مبدل شد.

اکنون چه پیش خواهد آمد؟ آیا اوضاع به روای گذشته پیش خواهد رفت که طرفداران خاتمی به ویژه در مجلس ارتقای اسلامی تهدید های توالی خود را تکرار خواهند کرد و پس می نشینند، یا اوضاع به نقطه های رسیده است که ایجاب می کند، اتفاقی رخ دهد؟

دو روز پیش از آن که شورای نگهبان رسمآ نظر خود را اعلام کند، طرفداران خاتمی در مجلس که از این تصمیم آگاه شده بودند نخستین واکنش خود را نشان دادند. در ۱۷ اردیبهشت، ۱۵۴ تن از نمایندگان مجلس ارتقای با انتشار یک بیانیه ، بار دیگر به یاد "ملت قهرمان ایران" افتادند. آنها در بیانیه خود به شرایط حساسی اشاره نمودند که با تحولات داخلی و خارجی در اطراف ایران، طی دو سال اخیر، کشور با آن روبرو شده است، هشدار دادند نسبت به "هرگونه خطأ و لغزشی از سوی بخشی از حاکمیت یا نیروهای سیاسی که می توانند به فاجعه ای منجر شود ". اعلام نمودند که "ما نمایندگان اصلاح طلب مجلس ششم بر این نظریم که راه برون رفت از این وضعیت حساس و ویژه، چزتکیه بر راهبرد اصلاحات و اعتماد سازی در سطح ملی و بین المللی ممکن نیست". بدربیک خود هشدار دادند که "مخالفان اصلاحات ازما انتظار سکوت به بهانه وجود خطر خارجی نداشته باشند". وبالاخره این که به "ملت قهرمان ایران" هم قول دادند که "تمام تلاش خود را برای دفاع از حقوق مردم و برون رفت از وضعیت فعلی" به کار خواهند برد. همان گونه که از نقل قول های فوق الذکر بر می آید، چیز جدیدی جز حرف های تکراری پیشین در این بیانیه نیست . در عین حال اینان در پی این نامه، از طریق مصاحبه های مطبوعاتی ، از رفرازدوم و استعفا سخن به میان آورده اند که این نیز چیز دیگری جز تهدیدات گذشته نیست.

با این همه با در نظر داشتن تمام اوضاع داخلی و بین المللی، می توان با استناد به هیمن شرایط نتیجه گیری کرد که احتمال وقوع یک بحران جدید در میان دو جناح هیئت

E-Mail : پست الکترونیک

info@fedaian-minority.org

|نشانی سازمان بر روی اینترنت:

<http://www.fedaian-minority.org>

Organization Of Fedaian (Minority)

No. 405 mei 2003

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورائی